

Endvidere er der foreslaaet forskellige nye Bestemmelser om Understøttelsens Bortfald paa Grund af ringere Beskæftigelse i Faget.

Ved Arbejdsløshedsloven af 5. Januar 1920 blev der — som § 12, 4. Stykke — indsat en Bestemmelse om, at Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, saafremt Medlemmet ikke i Løbet af de sidste 2 Aar før Understøttelsens Udbetaling har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder. Ministeren kunde imidlertid tillade, at denne Bestemmelse midlertidig blev sat ud af Kraft i Tilfælde af, at der herskede ekstraordinær Arbejdsløshed i det paagældende Fag. Denne Dispensationsadgang blev ved Loven af 4. Marts 1924 udvidet til ogsaa at gælde i Tilfælde af, at der paa det paagældende Tidspunkt vel ikke herskede saadan ekstraordinær Arbejdsløshed, men at Arbejdsløsheden havde været ekstraordinær indenfor Faget i mindst 12 Maaneder af de sidste to Aar. Nu foreslaas, at Ministeren skal have Adgang til at give den fornødne Dispensation i alle Tilfælde, hvor der indenfor de to sidste Aar har hersket ekstraordinær Arbejdsløshed i Faget. Da der selv i Tider med ekstraordinær Arbejdsløshed bør stilles visse Krav om, at Villigheden til Arbejde skal have fundet Udtryk i præsteret Arbejde gennem et vist Tidsrum, foreslaas — som nyt Stykke 5 i Paragraffen — indsat en Bestemmelse, hvorefter Retten til at erholde Understøttelse dog bortfalder i alle Tilfælde, saafremt et Medlem ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i henholdsvis mindst 26, 39 eller 52 Uger indenfor den i Vedtægten fastsatte Grænse af 3, 4 eller 5 Aar, jfr. § 21, Stykke 2. Understøttelsesretten genindtræder først, naar den paagældende indenfor et Tidsrum af 12 paa hinanden følgende Maaneder efter Udelukkelsen fra Understøttelse har haft Arbejde som Lønarbejder i mindst 26 Uger og derhos opfylder de i 1. Punktum fastsatte Betingelser for at oppebære Understøttelse. Den i 1927 indsatte Bestemmelse, hvorved det blev paabudt Kasserne at fastsætte i deres Vedtægt, at Understøttelse skal bortfalde for hele den paagældende Uge, saafremt Medlemmet har haft 4 eller flere Dages Arbejde i Ugen, er slettet i Lovforslaget.

§ 19, der svarer til § 16 i Loven, omhandler Karenstiden. Der foreslaas forskellige Ændringer, men ingen af dem er af indgribende Betydning. En i 1927 indsat Regel om, at de